

Türkiye, Cumhuriyeti özgürlükler adına yıkmaya çalışanların, savunmaya çalışanlardan daha özgür ve güçlü olduğu garip bir ülkedir...

CUMHURİYETE AYDIN İHANETİNİN BELGESİ VE DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ: SİYASAL GEREKÇELERİ VE ABD ÖRNEĞİ ÇERÇEVESİNDE "ULUSAL ANDIÇ" RAPORU

Dr. Necip Hablemitoğlu

Rüşvetin belgesi olur da Türkiye Cumhuriyeti'ne ihanet belgesi olmaz mı?
Elbette olur. İşte böyle tipik bir belgeden rastgele seçilmiş alıntılar:

· Arastırmanız sırasında insan haklarının bozulması konusunda bilgi toplarken, askeri veya polis birliğinin hangi bölümünün bu işle ilgisi olduğunu sorunuz. Biz suçlu, suçun mahiyeti, hangi tarihte işlendiği, suçun nerede işlendiği ve kurbanın adı hakkında bilgi toplamaya çalışıyoruz.

· Eğer doğrudan bir birliği tespit edemezseniz, birliğe işaret edebilecek başka bilgiler toplamaya çalışınız.
Örneğin:

Ne tip silahlar kullanıldı? Askeri birlik operasyonunu hangi şehirden yürüttü? Üssü neredeydi? Askerler hangi yoldan ilerlediler? Üniformaları nasıldı? Onların üniformalarının üzerindeki rütbeler ve araçlarının üzerindeki işaretler nelerdi?

· Bilgilerinizi şu adrese gönderiniz: Officer for Turkey, Department of Democracy, Human Rights and Labor, United States Department of State, Washington, DC 20520.

Bu belgede, Türk vatandaşlarından Türk Silahlı Kuvvetler ve Polis Teskilâtı mensupları hakkında -muhabirlik değil- resmen casusluk yapımları istenilmektedir. Kim tarafından? Sözde dost ve müttefik ABD tarafından. Türk insanını ülkesi ve devleti aleyhine casusluğa azmettiren bu Türkçe belge, gizli yöntemlerle mi dağıtılmaktadır? Hayır!..

Tam aksine halka açık mekânlarda, izinli toplantılarda, tarikat ve cemaat mekânlarında, kamu kurum ve kuruluşlarında, legal dernek ve siyasal partilerde, kısaca hemen her yerde. Sorumluları hakkında MIT, Emniyet ya da Cumhuriyet Savcılıklarınca başlatılmış ya da hâlâ sürdürülmekte olan -bilinen- resmi bir takibat söz konusu mudur?

Kesinlikle hayır!..

Bu belge, su gerçeği ortaya koymuştur: Türkiye, çok acidir ama bir casus cennetidir. ABD, Almanya, İngiltere, İran ve benzeri ülkelerin casusları, Türkiye söz konusu olduğunda, almış oldukları eğitimlerindeki "gizlilik" gibi teknik düzeydeki temel hususları bir kenara bırakarak, pervasızca "icra-i faaliyet" gösterebilmektedirler. Anlaşılan, casus-etki ajansı bulmak için klasik yöntemlere, örneğin, Fulbright, Konrad Adenauer, Heinrich Böll, Georgetown, Hoover, Tübingen gibi vakıf, enstitü, üniversitelerde özel seçime ve eğitime gerek kalmamıştır. Çünkü, ülke yönetiminde mevcut yerli işbirlikçilerinin sağladıkları "dokunulmazlık" sayesinde casusluk mesleği, teknige ihtiyaç duyulmayacak yöntemlerle adeta arabeskleştirilerek dejenere edilmiştir, tabiri caizse ayaga düşürülmüştür. Nasıl mı? Gönüllü casus aday adaylarının irtibat kurabilecekleri adres ve telefonlar verilerek!..İşte, Washington'da telefonla ulaşabileceğiniz iyi derecede Türkçe bilen resmi görevlinin adı Mauerau Greenwood. Kendisiyle görüşmek, pardon Türk Silahlı Kuvvetlerini ve Türk Polisini şikâyet etmek için önce 600 Pennsylvania Avenue, SE, 5. Washington DC 20003 adresindeki "Amnesty International USA" binasına giderek 5. kattaki odasında yüzyüze konuşabilirsiniz. İsterseniz, (202) 544.02.00 nolu telefondan dahili 222 numaralı telefonu isteyerek bizzat bir öngörüşme ile randevu da alabilirsiniz. Diyelim ki, Türkiye'desiniz. Ve yol paranız yok, ABD sefaretiden vize alabilmek için deklare edebileceğiniz bir mal beyanına da sahip değilsiniz. İşte bu durumda, çaresiz olduğunuzu hiç düşünmeyin, çünkü Greenwood ile öngörüşmeyi

yaptıktan itibaren CIA'nin "müsfik kanatları" tarafından sefkatle (!) sarıldığını ve tüm kapıların -Delta ve TWA'ya ait uçak kapıları dahil- size açıldığını görürsünüz.

Gerçeği tam ifade etmek gerekirse, Greenwood amatör muhbirlerle-casus aday adayları ile ilgilenmektedir. PKK ve benzeri kürtçü örgüt militanlarının aynı prosedüre tabi olarak bu kapılardan geçebilmesi için Henri Barkey'den

(1); Fethullahçıların ve diğer seriataçı mürit militanların da Graham Fuller'den randevu ve onay alması gerekmektedir. Bu CIA görevlilerin

den en çok mesgul edileni, hiç şüphesiz ki Graham Fuller'dir. Özellikle fethullahçılar, hocaefendilerini ziyaret etmek ve de mümkünse hocaefendilerinin soluk aldığı havayı soluklamak ve çevresinde küçük bir koloni oluşturabilmek için Graham Fuller'i öylesine yoğun biçimde aramışlardır ki, fazla mesaiden bunalan bu CIA görevlisi, geçtiğimiz ay içinde Pennsylvania'daki FBI mülkü çiftlikte ağırlanan hocaefendiyi (!) ziyaret etmiş ve giderek büyüyen basvuru sorununun çözümüne somut katkılarda ya da önerilerde bulunmasını istemiştir (2).

Her neyse, biz yine sözkonusu belgemize dönelim. Diyelim ki, ABD'ne gitmek için şartlarınız uygun değil. Üstelik ille de Türkiye Cumhuriyeti'ne ihanet etmek ya da en azından devletinizi gammazlamak istiyorsunuz. Belge, size bu olanagi da hazır altın tepsi içinde sunuyor. Hem de İngilizce bilmenize bile gerek yok. Türkçe ihbar mektubunuzun formu bile hazır:

MEKTUP ÖRNEĞİ (BURAYA TARİH KOYUN)

Sayın Madeleine Albright
Disisleri Bakanı

Amerika Birleşik Devletleri Dis İşleri Bakanlığı
Vashington, DC 20520

Sayın Bakan Albright,

Dis Operasyonlara Ödenek Ayrılması hakkındaki kanunun 570 ci maddesi olan

Leahy Kanunu ile ilgili olarak bir güvenlik birliği tarafından insan haklarına aykırı hareket edildiği dikkatimizi çekmiş bulunuyor. Bu kanıt

konusunda size bilgi vermek istiyor ve burada adı geçen birliğe Leahy Kanununun uygulanıp uygulanmaması gerektiğine karar vermek amacıyla bir

tahkikat başlatılmasına gereğini arz ediyoruz.

(BELİRLİ GÜVENLİK BİRLİĞİNİN İNSAN HAKLARINA AYKIRI DAVRANMASI HAKKINDA

DETAYLI BİLGİYİ YAZIN)

Bu konuyu gözden geçireceğiniz için çok teşekkür ediyoruz.

(İMZALAYIN).

I. TÜRKİYE'DE İHANET KAVRAMININ KURUMSALLASMASI

Dört sayfalık bu ihanete azmettirici belgenin alenen dağıtıldığı ilk yer,

İstanbul Barosu'nca düzenlenen uluslararası bir toplantı. Toplantının davetlilerine bakıldığında, hiçbirinin bu belgenin içerisine ters düşmeyecek

isimlerden oluştuğu görülüyor: Anne Burley (Amnesty International USA Avrupa

Seksiyonu Baskani), Yücel Sayman (yorumsuz), Akin Birdal (yorumsuz), Yilmaz Ensaroglu (yorumsuz), P. Dankert (Avrupa Parlamentosu Türkiye Delegasyonu Baskani), Derek Evans (A.I.-USA Avrupa Seksiyonu Sekreteri), Sanar Yurdatapan (yorumsuz), Helsinki Yurttaslar Dernegi, HADEP, IHD, Mazlum-Der gibi kuruluslarin Güneydogu sube yöneticileri, Almanya Dis Istihbarat Servisi BND'nin kontrolünde Türkiye'de etnik ve dinsel bölücülükle dogrudan ilgili espionaj ve provokasyon faaliyetlerini sürdüren, Türkiye'nin Güney Dogusunda "Kürdistan"i ve de baskenti olarak da Diyarbakir'i "de facto" pozisyonunda kabul ve ilân eden Konrad Adenauer Vakfi ile Heinrich Böll Vakfi temsilcileri-uzmanlari ve daha pekçoklari. Yücel Sayman'ı Türk kamuoyu Istanbul Barosu Baskani olarak tanir. Daha ötesi pek bilinmez. Örneğin, Türk Anayasasi'nin ve Türk Cumhuriyeti'nin ruhunu olusturan "Egemenlik Kayitsiz Sartsiz Ulusundur" hükmünü erozyona ugratacak uluslararası toplantilar (3) düzenledigi; buralarda Hasip Kaplan'dan (yorumsuz) Lars Peter Schmidt gibi artik desifre olmus Alman istihbaratçilarina kadar pekçok ünlüyü (!) konusturdugu -tabii ki bu toplantilara hasbelkader çağrılan Prof.Dr. Mümtaz Soysal gibi Cumhuriyet aydinlarini tenzih ederiz-; F tipi cezaevleri konusunda hemen her kanalda konusmalar yaparken, kogus tipi cezaevlerinde örgütiçi infaz kapsaminda -üstelik sorgulama ve infaz asamalari kaydedilen- iskence ile öldürülen mahkûmlarin yasama haklarina hiç ama hiç deginmedigi; keza, bölücü ve seriatçi teröristlerce sehit edilen güvenlik görevlilerinin ve geride birakmis olduklari ailelerinin temel insan haklari ile hiç mi hiç ilgilenmedigi; ulusal gurur ve onur, bagimsizlik, laik hukuk sistemi gibi kavramlari yok ve gereksiz saydigi; örneğin, türbana destek verirken, türbana karsi hukuksal mücadele verdigi için vahsice öldürülen meslekdası Gümüşhane Barosu Baskani'ni gözardı ettigi; keza Sivas Katliamina karsi suskun kaldigi ve bu yüzden seriatçi basinin ve de Baro içindeki yandaslarinin tam destegini (4) aldigi gibi hususlari bilenlerin sayisi oldukça azdir. Yücel Sayman'in tüm bu faaliyetlerine ragmen Istanbul Barosu'na ikinci kez seçilmesi, Türkiye'de gerçek insan haklarinin, devletin ülkesi ve milletiyle bölünmezliginin de üstünde oldugu gerçegini, istismar-ihmal ve

suistimal

boyutuyla ortaya koyan en tipik örneklerden biridir. Türkiye, bu haliyle

-pardon vurdumduymazlığıyla- dünyanın özgürlükleri en sinirsiz ülkesidir.

Türkiye, Cumhuriyeti özgürlükler adına yıkmaya çalışanların, savunmaya

çalışanlardan daha özgür ve güçlü olduğu garip bir ülkedir. Dünyanın hiçbir

demokratik ülkesi, **ABD ve AB ülkeleri dahil, kamu güvenliği gerekçesiyle**

kayıtlara geçmiş, sürekli izlemede tutulan bireylerine sinirsiz özgürlük

tanimazlar. IRA taraftarı olduğundan kustu duyulan birinin sözde özgür ve

özker BBC'den konuşma yapması mümkün değildir, hatta dolaylı haber olarak

bile verilmesi olanaksızdır. ABD'nde "sol" damgası vurulan aydınların maruz

kaldıkları baskılar (taciz ölçüsünde izleme, kamu görevi ve askerlik yaptırmamak, pasaport sınırlamaları vd.) artık hiç kimsenin meçhulü

değildir. **Keza, kamu düzeninin korunması, Almanya'da Anayasa dokunulmazlığı**

ölçüsündedir; rejim karşıtlarının tipik ve bilinen bir örnek olarak Bader

Meinhoff çetesi üyelerinde olduğu gibi yasama hakları bile sözkonusu edilemez ve kimse de Alman Devleti'ni imanın bile olsa suçlayamaz."

Yazı böyle basılıyor. Başlangıçta ciddi bir eleştiri görüntüsü var.

Bakalım

devami nasıl?

"A.B.D. Disisleri Bakanı Madeleine Albright, A.B.D. çıkarları açısından risk

ifade eden ülkelere ve de kişilere, bu yılın başında son derecede net bir

gönderme yapmıştır: "ABD'nin belleği sonsuzdur!". Yüzde yüz doğrudur ve

haklıdır. Büyük devletlerin belleginin dostu ve düşmanları için sonsuz

olması gerekmektedir. Ya Türkiye'nin?! Türk Devletinin bir süredir yönetildiği çapsiz yöneticiler ve etki ajanları sayesinde belleği

güdükleştirilmiştir, hatta sıfırlanmıştır. Daha dün Yasar Kemal'in

Türkiye'ye, Türk Devletine, Türk Silahlı Kuvvetleri'ne hakaretler yagdıran

söylemlerini, bugün unuttuk, unutturulduk. Yarın da Sevki Yılmaz'ı, Yasar

Kaya'yi, Mehmet Sabri Erbakan'ı, Metin Kaplan'ı, Hasan Mezarci'yi, Taner

Akçam'ı, Halil Berktaş'ı, Cengiz Çandar'ı, Nazlı İlicak'ı, Mehmet Eymür'ü,

Merve Kavakçı'yi, belki de Abdullah Öcalan'ı ve de onbinlerce şehidimizin

acisini unutacagiz, unutturulacagiz.

II. A.B.D. DERIN DEVLET YAPILANMASI VE ANDIÇ TRAFIGI

ABD, sonsuz bellege, derin devlet kavrami ile bütünlesen ve birbirleri ile uyumlu çalisan kurumlar sayesinde sahip bulunuyor. ABD'nin iç ve dis tehdit odaklarinin -tabiri caizse- çetelesini tutan, izleyen, raporlastiran ve sonra da gereklerini yerine getiren kurumlar aginin zirvesinde Ulusal Güvenlik Konseyi (NSC) yerliyor. ABD Baskani, bu Konseyin de Baskanligini yürütüyor. Altinda ise Baskan Yardimcisi, Disisleri Bakani ve Savunma Bakani bulunuyor. Istihbarat konularinda CIA Baskani, askeri konularda da Genel Kurmay Baskani, bu Konseyin "disaridan" ancak "sürekli-degismez" danismani statüsünde görev yapıyor (6). Ayrica, derin devletin zirvesinde, NSC gibi yürütme yetkisi olmayan, ancak NSC'nin yol haritasini saptayan, bir baska ifadeyle A.B.D. ulusal güvenliginin ilkelerini ve stratejisini belirleyen Amerikan Ulusal Güvenlik Komisyonu da son iki yıldır ülkenin geleceğinde önemli rol oynuyor (7). Pentagon, CIA, FBI, DIA, NSA, SDDS, CFR gibi dogrudan iç ve dis güvenlikten sorumlu kurumlar da, belirlenmiş sınırlar içinde ve rekabet etmeksizin yasal fonksiyonlarını yerine getiriyorlar (8). Tüm bu kurumlar, derin devletin gücünü temsil ediyorlar. Ya isin mutfak kısmı?! Dis Temsilciliklerden gelen raporlar, Amnesty International USA ve benzeri sözde NGO'lara gelen ihbar metinleri, her türlü istihbari bilgiler, bölgelere ve konularına göre tasnif edildikten sonra, ilgili alt kurumlara değerlendirme için gönderiliyor. Örneğin, Türkiye söz konusu olduğunda, özellikle Amerikan Üniversitesi ve Georgetown Üniversitesinin yanısıra, yarı müstakil olarak da Birleşik Devletler Baris Enstitüsü (USIP) -ki burada Andıç kurbanı (!) diye takdim edilen Cengiz Çandar'ın yanısıra Mark Grossman, Morton Abramowitz gibi Türkiye'de bilinen isimlerin görev yaptığı önesürülüyor- ile Edgar Hoover Enstitüsü, Stratejik Arastirmalar Enstitüsü (CSIS), Küresel Baris Merkezi, Kürt Enstitüsü gibi alt kurumlar devreye sokuluyor. Bu alt kurumların toplantılarında ise Türklerden özellikle fethullahçı-nurcu kesim adına Dr. Hakan Yavuz, Prof.Dr. Serif Mardin, kürtlerle ilgili Prof.Dr. Dogu Ergil, naksilerle ilgili

Merve

Kavakçı, Elisabeth Özdalga, joker olarak da Cengiz Çandar, en sık ragbet ile davet edilen isimler olarak dikkat çekiyor. Bu alt kurumlarda etkili olan ABD'li istihbaratçılar arasında ise Dr. Chomsky, Henri Barkey, Paul Henze, Graham Fuller, Dr. Michael Gunter, Richard W. Murphy, Francis J. Ricciardone gibi isimler bası çekiyor. Değerlendirilen tüm kişiler ve kurumlar, ülke (ABD) çıkarları açısından dost-düşman sınıflanmasına sokulduktan sonra, önerilerle birlikte bir rapor halinde bir üst makama gönderiliyor. Bir başka ifadeyle, Türkiye'de kullanılacak etki ajanlarının belirlenmesi, lojistik destek sağlanması, bu memorandumların gereğini yerine getirmekle yükümlü sözkonusu alt kurumlar tarafından gerçekleştiriliyor. Özetle söylemek gerekirse, her gün yüzlerce bilgilendirme-değerlendirme raporunun ve de memorandumun (andiç) döndüğü bir trafik sözkonusu (9). Ve A.B.D. tarihinde hiç kimse çıkıp da, birinci derecede gizliliğe sahip bu andiçleri desifre etmiyor, hele hele hazırlayan kurumları ve yetkililerini mahkemeye verecek bir sakinliğe tevessül etmiyor. En basitinden, çok sıkı bir istihbarat araştırmasından sonra akredite edilmiş yabancı basın mensuplarının, doğal olarak en çok ilişkide bulunacakları Disisleri Bakanlığı binasının ilk iki katından yukarıya çıkmalarına izin verilmediğini kimse sorgulayamıyor. Ya bizde?!. Nedense, ikiyüzmilyonu aşkın ABD vatandaşı arasından, Nazlı İlicak, Cengiz Çandar, Gülay Göktürk, Recai Kutan, Deniz Baykal, Mehmet Barlas, Mesut Yılmaz, Fehmi Kuru ve benzerleri gibi bir tek bile demokrat (!) çıkmıyor. Tabii bu nasıl demokratlıksa!..

.....
III. ETKİ AJANI BORSASINDA SERBEST PİYASA EKONOMİSİ KOSULLARI VE PAZARLAMA YÖNTEMLERİ

Türkiye'de devlete ihanet etmenin dayanılmaz hafifliği içinde, en küçük çıkar karşılığı kendisini -tüm birikimleri ve deneyimleri ile- isteyene kiralamaya hazır nice aydın bulunmakta. Bunlardan yurtdışında bulunan Mehmet Eymür gibi kimileri, kurduğu internet sitesinde, eskiden çalıştığı kurumun ve de devletin gizli bilgi ve belgelerini fabrikasyon mamule

dönüştürerek
pazarlama yapmakta ve de Henri Barkey sayesinde amacına ulaşmakta.
Kimileri,
ABD'nden yazı yazdığı gazete sorumlusunu tehdit edebilecek
pervasizlik
göstermekte. Sözde insan hakları kuruluşlarında görev alarak kendini
CIA,
BND, MI6'ya pazarlama çalışanlarının haddi hesabı ise belli değil.
Ülkemizde
resmen bir etki ajansı-casus borsası oluşmuş durumda. Eskiden,
Yunanistan'a
ve de Almanya'ya kaçan asiri sol örgütlerin militanları kendilerini
bu
devletlerin servislerine pazarlardı. Sonra onları, Almanya'ya
kaçan
ülkücülerden bir grup (bu grup daha sonra menzili oldu) ile hemen
hemen tüm
seriatçı yapılanmalar izledi. Şimdi ise, moda, milliyetçi-muhafazakâr
kesimle ikinci cumhuriyetçilerin bu borsada yerleşmesi. Yurtdışındaki
Türkiye
ve **Türk düşmanlığına, etnik ve dinsel bölücülüğe**, ekonomik sömürüye,
her
alandaki çifte standarda, hatta ve hatta tipik bir örnek olmak üzere
Alman
ırkçıları tarafından Solingen'de diri diri yakılan vatandaşlarımıza
ses
çıkarmayanlar, şimdilerde daha da pervasizleşerek gerçek içyüzlerini
hem de
kivirmaksizin teshire başladılar.

IV. İSBİRLİKÇİLERİN KESİNTİSİZ ETKİNLİKLERİ

Eğer duyarlı ve tepkili bir Cumhuriyet aydını iseniz ve de
bildiklerinizi
konferanslar yolu ile halkınıza duyurmak istiyorsanız, önce devlete
ve
rejime bağlı olması gereken Türk polislerinin engellemelerini asmak
zorundasınız. Kimi sizden nüfus kâgidi fotokopisi, kimi ikâmetgâh
ilmuhaberi, kimi de kamu görevlisi olduğunuzu bilse de sabikasızlık
belgesi
ister. Bir başka ifadeyle, pavyon sanatçılarında uygulanan prosedürü
aynen
size de uygulamaya çalışırlar, sırf izni yoksa sürmek ve sizi
asagılamak
için. Sonra konuşmanızı kaydederler ve yeri geldikçe de tacizden
kaçınmazlar. Ya bunca bölücü-seriatçı
toplantı-konferans-panel-sempozyum
için?! Duymazsınız bile. Ya Atatürk'ün Cumhuriyet Savcıları?(13).
Ya
devletin valisi mi, cemaatin valisi mi belli olmayanlar?! Bunlar
bizim
değişmez yazgımız mı diye sorar, bizi yöneten etki ajanlarına sadece
lânetler yağdırırsınız, hepsi o kadar. Elinizden başka şey gelmez,
gelemez,
getirtmezler...

Iste bu ay içinde yani Kasım 2000 içinde yapılacak işbirlikçi etkinliklerinden sadece biri: "Düşünce Özgürlüğü İçin 2. İstanbul Buluşması"

. Sahsima e-posta yoluyla gönderilen davetiyenin, aynı zamanda Türkiye İnsan Hakları Vakfı, Alternatif Toplum Merkezi, Disk, Greenpeace, İnsan Hakları Derneği, Mazlum-Der, ÖDP, KESK, İstanbul Barosu, KOMKAR, Düşünce Suçuna Karşı Girişim, MÜSIAD, İnsan Yerleşimleri Derneği, Sivil Anayasa Girişimi, Liberal Demokrat Partisi gibi tüzel kişiliğe sahip dernek, sendika ve siyasal partilerin yanısıra, Avrupa İslam Toplumu Milli Görüş Teskilâtı'nın Genel Başkanı ve Necmeddin Erbakan'ın yegeni Mehmet Sabri Erbakan'a (14), Korkut Özal'a, Hasan Celal Güzel'e, Mehmet Doğan'a ve daha pekçoklarına gönderildiğini görebilirsiniz. Programı hiç yorumsuz bilgilerinize sunuyorum:

"DÜŞÜNCE ÖZGÜRLÜĞÜ İÇİN 2. İSTANBUL BULUŞMASI PROGRAM TASLARI:

.....

.....Davetiyedeki bilgiler bu kadar. Katılımcılar ve konuşmacılar hakkında yorum yapmaya hiç gerek yok. Kimlerin kimlerle "dans ettiği" ortada. Katılımcıların ağır lanacağı ve toplantının yapılacağı Topkapı Eresin Otel, beş yıldızlı bir otel. Türkiye'de Mazlum-Der'in normalde kolay kolay altından kalkamayacağı bir fatura sözkonusu. Sponsoru davetiyede belirtilmemişse de Alman katılımcıların çoğunlukta oldukları dikkate alındığında -geçmiş deneyimlere dayanarak- "Konrad Adenauer Vakfı" ya da "Heinrich Böll Vakfı" olma olasılığı son derecede büyük. Ancak katılımcılar arasında yokluğu dikkat çeken isimler de var. Örneğin, Bayan Mitterand, Yasar Kaya, Murat Karayılan, Kızıl Danny, Estella Schmid, Andrew Penney, Metin Kaplan, Eric Lubbock, Kendal Nezan, Fethullah Gülen, Van der Meer, Lasse Budtz, Andonis Naksakis, Mehmet Eymür, Ramon Montavani, Jirinovski, Milosoviç, Saddam, Hamaney ve daha pekçokları da davet edilmiş olsa, toplantının tam amacına ulaşması daha bir sözkonusu. Daha önceden yani toplantı öncesinde yurtdışı delegasyonların vahiy gelmişçesine hazır bir sonuç bildirisi ile gelmeleri tepkiye neden olduğundan bu defa bir sonuç bildirisine gerek duyulmayarak lütfedilmiş.

V. T.S.K. "ANDIÇ" LARI VE TEPKİLERİN ÇERÇEVESİ

Toplumsal belleği dumura uğratılmış Türkiye'de, bir tek T.S.K.

kendini
korumaya çalıarak, mensuplarına ulusalcı duyarlılıkla bazı bilgi ve
değerlendirme notlarının servisini yapabiliyor. Tıpkı, tüm büyük
devletlerin
yetkili kurumları gibi. T.S.K.'nin "Andiç"leri, gerçekte
tekemmül
ettirilmemiş bir karargâh çalışmasının metin haline dönüştürülmüş
seklidir;
değerlendirme sonunda kabul edilir veya reddedilir. Uygulamadan çok,
bilgilendirmeye dönüktür. Öneriler, ileride saptanacak bir
stratejinin öncül
fikir jimnastigi çerçevesinde ele alınır. Hepsi bu kadar.
Eleştirilmesi
gereken asıl nokta, "Andiç"lerin sadece Türk Silahlı
Kuvvetleri personeline
dönük olmasıdır, tüm kamu görevlilerine değil. Tabii bunu
gerçekleştirmek,
yürütmenin görevidir ve eleştirilmeyi asıl hak eden de kendi
personelini iç
ve dış tehditlere karşı güncel bilgi sunamayan Başbakan ve Bakanlar
Kurulu'dur.
Türkiye'nin yönetiminde mevcut etki ajanlarının aidiyet
duydukları-kullanıldıkları yabancı ülke, güçleri ve kapasiteleri
hakkında
kaç kişi tam bir bilgi sahibidir? Kimler, yukarıda verilen bilgi ve
belgelere ulaşma şansına ve de olanına sahiptir? İşte, birbirinden
ayrı
bazı sorular: Örneğin, Cengiz Çandar'ın geçmişi kadar mevcut girift
iliskileri hakkında kim ne bilmektedir? **Sabah ve Doğan Gruplarının
kendi
medya kuruluşlarında etki ajansı konumundaki gazetecilere köşe
vermelerinin
sebebi nedir?** Altan Kardeşler, Gülay Göktürk, Cüneyt Ülsever, Fehmi
Koru,
Mehmet Barlas, Mehmet Ali Birant, Nazlı İlicak, Abdurrahman Dilipak,
Tamer
Akçam, Nuh Gönültas, Etyen Mahçupyan, Kürsat Bumin gibi yazarların
stratejik
buluşma ve kesime noktaları nelerdir? İnsan Hakları Derneği ile
Mazlum-Der'in ideolojik ayrılığa karşı bir araya gelmelerine neden
olan
çıkartılırlığı nelerden ibarettir? Türkiye'de konu devlet ve
rejim
düşmanlığı olduğunda en asiri sağla en asiri sol nasıl bir araya
gelmektedirler? **Kürtçüsü, Çerkezisi, Pontusçusu**, kısaca tüm
bölücülerle
seriatçıları ittifaka yönlendiren dış odaklar hangileridir?
Türkiye'de
espionaj faaliyeti yürüten ve de provokasyon yapan dış ülkelere ait
vakıf
ve benzeri temsilciliklerin sayısı, yürüttükleri projeler,
operasyonel
olanakları ve tesir gücüne ilişkin veriler toplanmış mıdır, bunları

hangi kurum izlemekte ve gereğini yerine getirmektedir?! Keza, Basbakan ya da kimi Bakanlar, politikacılar, bürokratlar, Fethullah Gülen'e niye ve hangi nedenle pervasızca destek vermektedirler? Hizbullah'a niçin bunca yıldır önlem alınmamıştır? Sayıca binlerle ifade olunan seriatçi vakıflara, derneklere; yine binlerle ifade olunan eğitim kuruluşlarına, öğrenci yurtlarına, gizli Kur'an Kurslarına, devlet arazisine hem de kaçak olarak içinde onbini askin müridi barındıracak külliye inşaatlarına, alenen tabela asmış yüzlerce tekke ve zaviyeye, yasaları hiçe sayan yeşil sermayeye, yeşil medyaya, her türlü bölücü örgüte ve yayınlarına gözyumanlar kimlerdir? **Milli Eğitim Bakanlığı görevine ve de Müstesarlık görevine, TRT Genel Müdürlük görevine, Diyanet Başkanlığı görevine, Kültür Bakanlığı görevine, İçişleri Bakanlığı görevine, Emniyet Genel Müdürlüğü görevine, Disisleri Bakanlığı görevine ve daha nice stratejik-kritik nokta görevlerine neden Atatürk ilke ve devrimlerine ödün vermeyecek, korkutulamayacak, satın alınamayacak ödünsüz Cumhuriyet aydınları getirilmez?!.** Aynı şekilde, Türkiye'yi yurtdışına jurnalleyen, iftira atan, her türlü dış odaklı tertiplerin içinde yer alan, ABD'nin, İngiltere'nin, Almanya'nın ve diğer hedef ülkelerin istihbarat servislerince hazırlanan memorandumlara malzeme sağlayan Türk vatandaşları (milletvekilleri, eski milletvekilleri, gazeteciler, sanatçılar, yerel yöneticiler, yerel politikacılar, bilim adamları, hukukçular, sivil toplum örgütleri, terör örgütleri, tarikat ve cemaatler ile mensupları) izlenmekte midir? Genç ve demokrat imajı ile ön plana çıkarılan Turizm Bakanı Erkan Mumcu'nun siyasal islamcı bir dergide yazdığı yazı yazdığını ve yazı kurulunda yer aldığını kaç kişi bilmektedir, bilenler hangi cesaretle ve hespla kendisini önce milletvekili ardından da Bakan yapmışlardır? Haklarında ne gibi işlem yürütülmektedir? Siyasetçi-Mafya-Tarikat-Dis İstihbarat Servisleri dörtgeninde yer alıp da yargıya sevk edilenlerin oranı, sevk edilmeyenlere göre kaçta kaçtır? Yurtdışında devlet düşmanlığı yapanlardan suçlu kanıtlananlara dış temsilciliklerimizde hâlâ pasaport temdit hizmeti verilmekte midir? Türkiye'ye giriş yapan bu gibilerin kaçta kaçını gözaltına alıp hakkında yasal ve idari işlem yapılmıştır? Dahası, ABD ve AB ülkelerinin yasal

mevzuatında, devlet aleyhine çalıştığı saptanan vatandaşlarına uygulanan yaptırımlar ve de bunlara karşı alınan önlemler -ileride kullanılmak üzere- tek tek saptanmış midir; meselâ, İngiltere IRA, İspanya ETA militanları ya da sempatanları için hangi prosedürü uygulamaktadır? Bu soruların ve daha bunlar gibi binlercesinin cevabını bulmak her Türk vatandaşının temel hakkı ise, bu bilgilendirme hizmetini vatandaşına sunmak da Türk Devletinin temel görevidir; aynı zamanda Devletin zararlı unsurlara karşı kendini savunma mekanizmasını çalışır durumda tutmasının da vazgeçilmez gereğidir. Ama nerede?!

VI. ÇÖZÜM ÖNERİLERİ

Önce, devletin değişen dünyanın değişen koşullara göre yeniden yapılandırılması gerekmektedir. Konumuz kapsamında, İngiltere'nin MI5, ABD'nin FBI, Almanya'nın BfV'si gibi Türkiye'de de anayasal-kamu düzenini tehdit eden örgütsel ve de bireysel suçlarla mücadele edip, kontr-espionaj ve ajitasyon faaliyetleri konusunda işlev kazandırılan, MIT ve Emniyet arasında bir istihbarat kurumunun kurulması kaçınılmaz hale gelmiştir.

"Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'ni Koruma Örgütü" gibi isim, örneğin Almanya için hiçbir devleti rahatsız etmiyorsa, Türkiye için de etmemesi gerekir.

"Etki Ajanları-Nüfuz Casusları ve Fethullahçılar Raporu" başlıklı makalede

(bkz. dipnot 1) sıralanan somut çözüm önerilerinin yanısıra, konuyla ilgili

diğer önerileri saptamak ve uygulanabilirliği oranında hayata geçirmek,

Türkiye için eski bir deyimle "hayat-memat meselesi"

olmuştur:

1. Önce, etki ajansı statüsünde yer alan politikacıların, mutlaka ve mutlaka

politika sahnesinden silinmeleri gerekmektedir. Bu kategorideki politikacıların yasadışı iç ve dış bağlantıları belgelendirilmeli ve kamuoyunda kuralına göre teshir edilerek politik yaşamları sıfırlanmalıdır.

Hiçbir demokratik Batı ülkesinde, ülke bütünlüğü ve devlet aleyhine çalışan

ve dış bağlantıları nedeniyle "etki ajansı" konumundaki politikacılara hayat

hakkı tanınmamaktadır. Türk Devletinin de bu iradeyi ortaya koyacak gücü

hala vardir ve olmalıdır da.

2. Aynı işlem, medya kuruluşları için de sözkonusu edilmelidir.

Örneğin,

yayınlarda **Türkiye'nin güneydogusunu yok gösteren CNN**'in yan kuruluşu

CNN-Türk kanalı -tüm çalışanları ile- öncelikle bütçe altına alınmalıdır.

Türkiye'nin üniter devlet yapısına, Türk Silahlı Kuvvetleri'ne, laik hukuk

sistemine, Atatürk ilke ve devrimlerine yönelik sürekli saldırılarla düşünce

özgürlüğü sınırlarını kat ve kat asan; mezhepçilik ve etnik bölücülük yapan;

halkın dini inanç ve duygularını istismar ederek toplumsal bütünlüğümüze

zarar veren gazeteci ve köşe yazarlarının önce Atatürk'ün yaptığı "150'likler Listesi" gibi bir listesi oluşturulmalıdır.

.....

Benzer bir temizliği, Cumhuriyet gazetesi de kendi içinde sağlamalıdır. Etki

ajansı konumundaki kişilerin gidebilecekleri adres olarak, Zaman, Yeni Safak,

Özgür Gündem, Halkın Kurtuluşu, Milli Gazete, Akit gibi gazetelerle, Aksiyon

ve Cuma gibi dergiler her zaman için "açık kapı"

konumundadır (19). Önemli

olan, sureti hakdan görünerek devlet aleyhine kiskirticilik yapan bu tür

kisilerin marjinal kabul edilen yayın organlarında marjinalleştirmek; bir

baska ifadeyle onları demokratik biçimde etkisizleştirmektir.

3. Türk Devleti, TSK, MIT, Emniyet, TRT gibi stratejik kurum ve kuruluşların

elemanları basta olmak üzere tüm kamu görevlilerine "ULUSAL ANDIÇ" başlıklı

bir gazete ya da dergi yayınlamak zorundadır.

Haftalık ya da aylık yayınlanacak bu periyodikte: A) Etki ajansı konumundaki

politikacıların, mutlaka teshir edilmesi gereken (seriatçi ya da bölücü ya

da kiskirtici ya da dış ülkelerin çıkarları doğrultusunda

gerçekleştirdikleri her türlü ihbar, şikâyet, siyasal-ekonomik inisiyatif ve

de taahhüt vd.) söylemleri. B) Etki ajansı konumundaki gazeteci ve yazarların

kamuoyunu kasıtlı yönlendirme amaçlı her türlü makale ve haberleri. C) Sözde

sivil toplum örgütü olarak ortaya çıkan, Türk Devletine, güvenlik

kuvvetlerine, laik hukuk sistemine, devletin ülkesi ve ulusuyla

bölünmezliğine her fırsatta saldıran, dış odaklar tarafından

kullanılıp

yönlendirilen tüm legal örgütlerin vatana ihanet içerikli tüm

etkinlik

(konferans, panel vb.) haberleri ve çeşitli dillerde yayınladıkları bildiriler ve periyodiklerin özetleri. D) Ulusal ve yerel medya kuruluşlarında sözkonusu kapsam dahilinde yayınlanan haberler ve programlar.

E) Etki ajansı konumundaki kişilerin yönetiminde bölücü, seriatçı ve benzeri doğrultuda yayın yapan televizyon kanalları ile radyo istasyonlarının saptanmış suç örnekleri. F) İnternette Türkiye aleyhtarı yayın yapan web sitelerinin ve tartışma listelerinin isim ve içerikleri ve de hack edilenlerin raporu. G) Fethullah Gülen, Mehmet Eymür, Murat Karayılan, Metin Kaplan gibi dış ülke desteği altında faaliyetlerini sürdürenlerin eylemleri, adresleri hakkında güncel bilgiler, "ULUSAL ANDIÇ"TA DERLİ-TOPLU AMA KESİNLİKLE -gereksiz polemiklere yolaçmamak için- YORUMSUZ YAYINLANMALIDIR.

4. "ULUSAL ANDIÇ", TRT, BASIN-YAYIN GENEL MÜDÜRLÜĞÜ ya da ANADOLU AJANSI üzerinden yayınlanmalıdır. Ama, önce bu stratejik önemi ve değeri büyük olan, kamuoyunu bilgilendirme ve yönlendirmede başarısız olan kuruluşların, -basta TRT olmak üzere- isbasındaki "renksiz-ruhsuz-kisiliksiz" görüntü veren yönetimleri değiştirilmelidir. "YENİ HAYAT" ya da "Gazete MÜDAFAA-I HUKUK" desteklenerek de yapılabilir.

5. Türk Devleti, yurt içinde ve yurt dışında Türkiye'nin yanlış imajla tanıtımına katkı sağlayan tüm dış odak bağlantılı örgütleri kapatmalıdır. Dernekler Yasası'na uymayan en az onlarca neden, eksiklik ve yasadışı faaliyet gerekçesiyle "İnsan Hakları Derneği", "MAZLUM-DER" gibi dernek ve vakıfların ve de misyoner kuruluşlarının "büyüteç altına alınması"nın zamanı gelmiştir, hatta geçmektedir. Yerlerine, Cumhuriyet aydınlarının girişimiyle açılacak benzer kuruluşların geçirilmesi gerekmektedir.

Türk parlamenterlerinin de dış ülke ziyaretlerinde aynı şekilde rejim ve hükümet karsitlerini ziyaret etmeleri; hapisane koşullarını yerinde incelemeleri; Türk vatandışı mahkûmları birebir ziyaret etmeleri ve sorunlarını saptayarak ilgili hükümet temsilcilerine hesap sormaları; tüm bunlar için, sözkonusu ülke temsilcilerinin yaptıkları gibi önceden izin yerine emrivaki yolunu tercih etmeleri kaçınılmaz bir zorunluluk haline gelmiştir. Bu ziyaretlerin yeri, süresi, randevuların alınması,

rezervasyon
islemleri, heyet güvenliğinin sağlanması ve benzeri hususlar, TBMM ya
da

Cumhurbaşkanlığı bünyesinde, partilerin siyasal etkilerinden
arındırılmış

bir merkezden yürütülmelidir. Bu kapsamdaki faaliyetleri engelleyen
ya da

sinirlendirilen ülkeler için de "mukabele-i bilmisil"

dogrultusunda yaptırım

stratejilerinin belirlenmesi ve yasama geçirilmesi de kaçınılmazdır.

**Yasadığımız olumsuz örnekler çerçevesinde, Disisleri Bakanlığı bu
stratejilerin belirlenmesinde asla "karar verici"**

pozisyonunda yer almamalı,

sadece uygulayıcı olmalıdır.

1. Türkiye, bünyesinde izin verdiği yabancı kolejler ve
üniversitelerin

sayısı nispetinde sözkonusu ülkelerde de karşılığını istemek
zorundadır.

Karşılığını almadan hiçbir şeyin verilmediği bir dünyada, Atatürk'ün
uygulamalarına ters bir uygulama ile teslimiyetçi bir imaja sahip
olunmuştur. Sadece eğitim kurumları için mi? Elbette ki hayır!..

Türkiye'de

faaliyet gösteren ABD, Almanya, İngiltere ve Fransa vakıfları için de
mütekabiliyet önlemleri alınmalıdır. ABD'ndeki

"Türk

Arastırma Merkezi", CIA ve Fethullahçıların yönlendirdikleri

akademisyenlerin yanısıra, yanlış seçim ve hatalı yönetim nedeniyle
sadece

para yutan, hantal, işlevsiz bir kuruma dönüşmüştür.

2. Türkiye'de etki ajanlarına karşı halkını uyaran, bilinçlendirmeye
çalışan

Cumhuriyet'in gerçek vatanseverleri yok mu? Elbette var. Bir avuç ama
yine

de var. Bu az sayıdaki sorumlu Cumhuriyet aydınının bir kısmı artık
yasamıyor. Devlet sahip çıkmadığı için, bir zamanlar "sakıncalı
piyade"

olarak anılan Cumhuriyet'in ve Atatürk'ün en sadık sivil-askeri,
kuvayı

milliyecisi bir Uğur Mumcu, bir Ahmet Taner Kışlalı, bir Muammer
Aksoy ve

niceleri öldürüldüklerinden ötürü yok artık aramızda. Diğer taraftan,
seriatçı-bölücü kesimin ve de ünlü aile fotoğrafındaki banka
hortumcularının

boy hedefi haline gelen Vural Savas, Nuh Mete Yüksel, Turgut Okyay
gibi

Cumhuriyet aydını hukukçuların korumalarına ait otomobilleri çekmeyi
planlayan malûm makamlardaki kişiler, nedense Semra Özal, Abdülkadir
Aksu,

Mehmet Agar, Necmeddin Erbakan, hatta ve hatta Murat Demirel gibi
isimlere

5'er-6'sar otomobil ve onlarca resmi koruma tahsis ederken tasarruf
endisesi

tasınamaktadır. Basta Uğur Mumcu olmak üzere canına kastedilen

Cumhuriyet
aydinlarinin canlari, Türkiye'de etnik bölücülük sürecini
hizlandiranlarin
dul esinden, nurcu bir Bakandan, Susurluk sanigindan, TCK 312
mahkûmundan ya
da Bakan eslerinden daha mi az önemlidir? Türkiye'de mevcut sistem,
halk
deyimi ile devlet müsamahasi altında "itlerin salinip taslarin
baglanmasi"
özdeyisinde, Cumhuriyeti savunanlarin cezalandirildigi bir konuma
getirilmistir. Örneğin, "Emniyet Teskilâtında sadece 1 (bir)
tane
fethullahçi var, o da yargi kararıyla göreve döndü" diyecek
kadar gerçekleri
saptiran biri hâlâ Emniyet Genel Müdürlüğü makamında tutuluyorsa
(22),
"yargıda seriatçi kadrolasma yok" diyen biri tüm
skandallarına rağmen hâlâ
Adalet Bakanlığı görevindeyse, üniversitelerde bini askin
akademisyenin
atılmasında ve yerlerine seriatçi kadrolasmanın ikâmesinde önemli rol
oynayan biri hâlâ Devlet protokolünde yer aliyorsa, faziletli
belediyeler
sırf tarikatçi olmadığı için binlerce çalışanını isten atabiliyorsa,
28
Subat sonrasında Milli Eğitim Bakanlığı'ndaki fethullahçi kadrolasma
akılalmaz yöntemlerle bir kanser gibi Türkiye'nin geleceğine musallat
olabiliyorsa, aydın kıyımı tüm kamu kurum ve kuruluşlarında hâlâ
sürüyorsa
ve Devlet tüm bu gelişmelere karşı seyirci kalmakta devam ediyorsa,
bu
sistemin sorgulanması ve yapılandırılması gerekmektedir. Örneğin,
Prof.Dr.
Nur Serter, Attila İlhan, Av. Hanifi Altas, Prof.Dr. Alpaslan Isikli,
Prof.Dr. Çetin Yetkin, Gülseven Yaser, Av.Emin Deger, Kemal Özden,
Coskun
Kirca, Prof.Dr. Mümtaz Soysal, Prof.Dr. Erol Manisali gibi
Cumhuriyeti
canları pahasına savunma konumundaki aydınlara henüz sağken resmi
koruma
tahsisi kaçınılmazdır. Aynı şekilde, görevden ayrilmaları durumunda
bile
rejim düşmanlarının tehdit ve saldırılarına maruz kalması kaçınılmaz
görülen
Prof.Dr. Kemal Alemdaroglu, Prof.Dr. Yasar Nuri Öztürk, Prof.Dr.
Eralp
Özgen, Prof.Dr. Türkan Saylan gibi aydınlara da korumanın devam
ettirilmesi,
Devletin olması gerekli sorumluluğu kapsamında değerlendirilmelidir.
Cumhuriyeti savunanlara yaşam hakkı çok görülmemelidir. **O tetikleri
çektirenlerin de Devlet kadrolarından mutlaka tasfiyesi
saglanmalıdır.**
Kısaca, Türk Devletinin ülkesi ve ulusuyla bölünmezliği konusunda

ödün

vermeyen Türk Silâhli Kuvvetleri mensupları, Güneydogu'da sıcak çatışma

bölgelerinde yasamsal risk altındayken, **Cumhuriyet aydınları da şehirlerde**

yasamsal risk altındadır. Kışlada-karargâhta verilen mücadele ile üniversitelerde, basında, halk arasında verilen mücadele arasında belirgin

kosul farklılıkları bulunmaktadır. MGK'nun bu farklılıkları dikkate almasının zamanı gelmiştir, hatta geçmektedir.

3. Türkiye'deki seriataçi ve bölücü yapılanmalardan Hizbullah, PKK, TIKKO

gibi örgütler, amaçları doğrultusunda silahlı eylem yaparlarken, fethullahçılar ise devleti içte ele geçirmenin gereğini silâhsiz yollardan

yerine getirmektedirler. Bu açıdan takkiye denilen sahtekârlığın her türlüüne basvuran fethullahçılarda, "hak",

"etik", "kısılık hakları" gibi

kavramların geçerli bir hükmü bulunmamaktadır. Sariat devleti kurma yolunda

her vasıtaya basvurmayı mübah gören bu yapılanmanın müritleri, her türlü

ajitasyon ve provokasyon faaliyetinden geri durmamaktadırlar.

Türkiye'nin en

büyük sivil istihbarat örgütü oluşturma çabalarının sonucu olarak, hedef

kisi ve şirketlere ait özel nitelikli bilgi ve belgeleri toplayan bu örgütün

beyin takimini, Polis Akademisi'nden mezun istihbaratçıların oluşturduğu,

uzunca bir süredir kaydedilmektedir. Emniyet Genel Müdürlüğü bünyesindeki

fethullahçi unsurların bir tekine bile henüz dokunulamamıştır.

Emniyet

olanakları ile rakiplerini bertaraf etme amacı doğrultusunda

fethullahçılar,

fabrikasyon haberler üretmekten de geri

durmamaktadırlar.....

Devletin ilgili organlarının, gerek asker ve gerekse sivil kesim için devam

edecek iftira kampanyalarını duyarlılıkla durdurması ve sorumlularını

saptayarak gereğini yapması ve ilk adım olarak da, andıçları ABD

Büyükelçiliğine sızdirdigi iddia edilen MGK'daki **"6. kat**

köstebeği"

haberinin tahkikinin sonuçlandırılması kaçınılmaz olmuştur.

VE SONUÇ:

Büyük Atatürk, 19 Mayıs 1919 gününü anlatırken, sanki bugünü yıllar

öncesinden görmüş gibidir. Dün manda isteyenler, bugün de egemenliği

Brüksel'e devretmek isteyenler. Adeta mahkûm edildigimiz bu kısır

döngü ne

zaman kirilacak diye sorarsınız, Atatürk'ün "seçkin

ihaneti"ni ve de

vatansızlığın gereklerini vurgulayan aşağıdaki değerlendirmesini

okurken:

"... Kurtulus yolu ararken, Ingiltere, Fransa ve Italya gibi devletleri

gücendirmemek, temel ilke gibi görülmekteydi. Bu devletlerden yalnız biriyle

bile basa çikilamayacağı kuruntusu, hemen bütün kafalarda yer etmişti.

Osmanlı Devleti'nin yanında, koskoca Almanya, Avusturya-Macaristan varken

hepsini birden yenen, yerlere seren İtilâf kuvvetleri karşısında, yeniden

onlarla düşmanlığa varabilecek durumlara girmekten daha büyük mantıksızlık

ve akılsızlık olamazdı.

Yabancı bir devletin koruyuculuğunu istemek, insanlık niteliklerinden yoksunluğu, güçsüzlüğü ve beceriksizliği açığa vurmaktan başka bir şey

değildir. Gerçekten bu aşağılık duruma düşmemiş olanların, isteyerek başlarına yabancı bir yönetici getirmeleri hiç düşünülemez.

Oysa, Türk'ün onuru ve yetenekleri çok yüksek ve büyüktür. Böyle bir ulus,

esir yaşamaktansa yok olsun daha iyidir.

Öyleyse, YA İSTİKLÂL YA ÖLÜM"

DİPNOTLAR :

ABD Disisleri Bakanlığı Politik Planlama Merkezi'nin Türkiye sorumlusu olan

Henri Barkey, Türkiye'ye karşı uygulanan "Kontrol Edilebilir İstikrarsızlık

Politikalarının" mimarlarından belki de en tehlikeli olanıdır.

Basta ABD

yanlısı ayrılıkçı Kürt örgüt ve temsilcileri olmak üzere, Süryani, Ermeni,

Pontus ve benzeri etnik ayrılıkçıları koordine ile yönlendiren

Barkey'in,

Türkiye'nin Washington Büyükelçisi Baki İlgin ile yakınlığı, bu ülkede

yaşayan Cumhuriyet aydını Türklerin haklı eleştirilerine neden olmaktadır.

.....

FBI tarafından yaklaşık 10 yıl önce cemaate ait "Altın Nesil

Vakfi"na tahsis

edilen Pittsburg'daki çiftlikte, resmi korumaların yanısıra kalabalık bir

hizmetli kadrosu ile birlikte yaşayan Fethullah Gülen, güvenlik

gereğiyle, DGM'de görülen davasına sahte adres belirtmiştir.

adresinde ikâmet eden kişi, cemaatin Amerika Kıta-Ülke İmami görevini deruhte etmekte olan İsmail Yediler kod adlı İsmail Büyükçebebi'dir.

.....

Fethullah Gülen'in Henri Barkey, Graham Fuller, Paul Henze gibi isimlerle,

ABD'deki resmi ikâmetgahi olan Pittsburg'daki izci kampları arasında yer

alan göl kıyısındaki tahsisli çiftliğinde kabul ettiği; ayrıca,

Türkiye'den
gelen ziyaretçilerini de bu çiftlikte ağırladığı; buna karşılık sık
sık New
York, New Jersey, Washington gibi yakın merkezlere seyahat ettiği;
mesafenin
uzak olması nedeniyle Haziran 1999'de Seattle'da gerçekleştirilen
-genişletilmiş- bölge toplantısına gidemediği, ancak kendisini
temsilen
İsmail Büyükçelebi'yi gönderdiği kaydedilmektedir.
Tipik iki örnek: "Kopenhag Kriterleri: Avrupa Konseyi ve Avrupa
Birliği'nin
Ortak Paydasi mi?" (Heinrich Böll Vakfı-İstanbul Barosu, 24-25
Haziran 2000,
Dorint Park Plaza Otel, Taksim-İstanbul) ve "Türkiye ve AB
Ulusal Egemenlik
Haklarının Devri" (Konrad Adenauer Vakfı-İstanbul Barosu, 28
Ekim 2000,
Armada Otel, Sultanahmet-İstanbul).
İstanbul Barosu'nun 1998 yılı seçim sonuçlarını Akit gazetesi,
"Baroda
Laikçiler Hezimet'e Uğradı: İstanbul Barosu Başkanlığını Yücel Sayman
tekrar
kazanırken, azimli basörtüsü düşmanı Genç Çağdaslar Grubu,
yaygaralarına
ragmen varlık gösteremedi" başlığı altında uzun bir haberle
duyurmuştur.
.....
Keza, Alman vakıfları lehine tavir sergilediği bilinen ANAP İstanbul
Milletvekili Bülent Akarcalı bile, 8.6.1999 tarihli Milliyet
gazetesine
demeç vererek şu cümlelerle İstanbul Barosu yönetimini kamuoyuna
şikâyet
etmiştir:

Türkiye'de ise, PKK terörünün onbinlerce can aldığı sırada bile Türk
istihbarat örgütleri arasında anlamsız bir çekişme, engellemeye
yönelik bir
rekabet söz konusuydu. Bugün bile MIT, Emniyet Genel Müdürlüğü,
Jandarma ve
diğer birimler arasında uyumlu, planlı, koordineli bir çalışmadan söz
etmek
mümkün değildir. Emniyet Genel Müdürlüğü bünyesinde bir kanser gibi
kusatmış
Fethullahçı kadroların tasfiyesi, MIT içinde hala var olan
Fethullahçı
kalıntıların da temizlenmesinden sonra "gizlilik" ve
"güvenlik" kavramları
ancak anlam kazanacaktır. Söz konusu koordinasyonu sağlayacak bir
"Türkiye
Cumhuriyeti'nin Anayasasını Koruma Örgütü" nün kurulma zamanı
çoktan
gelmiştir.
..... Herkes ama özellikle de medya isverenleri ve politikacılar,
bu

ülke için yaptıklarının bedelini ödemek zorunda bırakılmalıdır ki Türkiye bir hukuk devleti olarak varlığını sürdürebilsin. Bu ülkede, TSK ve kuvayi milliyeci siviller, kalıcı ve son sözü söyleyicidir; işbirlikçiler değil... Andıç konusuyla ilgili olarak Cengiz Çandar'ın, Gülay Göktürk'ün, Etyen Mahçupyan'ın, Mehmet Barlas'ın, Nazlı Ilıcak'ın, Fehmi Koru'nun aleyhteki yazıları, "Ulusal Andıç"ta mutlaka yer alması gereken örnek uluslararası boyutu da söz konusudur, Türk Askerine ağız dolusu hakaret edip, PKK'lı teröristlere "kahraman gerillalar" sıfatını yakıştıran, ormanların ateşe verilmesi ve de turistik bölgelerde sabotaj emirlerini yayınlayan gazete ve dergilere hiç tepki vermeyen Uluslararası Basın Enstitüsü (IPI), andıç sözkonusu olduğunda Cengiz Çandar lehine tepki gösterebilmektedir. Keza, MAZLUM-DER Genel Başkanı Yılmaz Ensaroglu ise görülmemiş bir piskinlik ve arsızlıkla, Genelkurmay Başkanlığı hakkında uydurmasında bulunmuştur. Çandar'a destek verenler arasında Ufuk Uras, Ahmet Taşgetiren, Mehmet Altan, Hüsnü Öndül, Nuh Gönültaş, Can Dündar, Hüseyin Gülerce, Deniz Türkalı, Ercan Karakas, Oral Çalışlar, Orhan Pamuk, Yılmaz Karakoyunlu gibi isimler de dikkat çekmiştir.

Devlet ve rejim düşmanlığını "demokratik", "ilericilik" ve de "radikalizm" olarak sunmaya çalışan malûm gazetelerden "Yeni Binyıl", nedenini açıklamaksızın, üç köşe yazarının (Kürsat Bumin, Alev Er ve Hrant Dink) görevine Ağustos 2000 içinde son vermiştir. Aynı zamanda Bilgi Üniversitesinde öğretim elemanı olarak da çalışan Kürsat Bumin, ikinci iş gelirini kaybedince, geldiği yere yani "Yeni Safak" gazetesine geri dönerek yazarlığını sürdürmeye devam etmiştir. Bu arada gerek Bilgi Üniversitesi ve gerekse Yeni Safak gazetesi, çizgisi itibarıyla kesime noktaları bir hayli fazla iki kurum olarak kamuoyunca iyi bilinmektedir. Polis Akademisi'nin yirmi yılı aşkın bir süredir fethullah cemaatinin etki alanında olduğunu Türkiye'de bilmeyen kalmamıştır, sadece halihazırdaki Emniyet Genel Müdürü dışında. Oysa, uzun yıllardır akademide öğretim elemanı olarak çalışan şahsın, cemaatle herhangi bir gönül bağı yoksa, elindeki bilgi ve belgeler çerçevesinde bu inkârı gitmemesi gerekirdi. Gerek Ankara eski Emniyet Müdürü Cevdet Saral döneminde hazırlanan fethullahçılar raporu ile ilgili değerlendirmeler ve işlemler ve gerekse kurum içinde fethullahçi kadroya hiç dokunulmaması, kamuoyunda birtakım kuskuların doğmasına neden olmaktadır. Şahsın talebi halinde, kurum içindeki seriatçi ve fethullahçi faaliyetlerle ilgili resmi belgeleri kendisine ibraz edebilirim. Türkiye'nin en önemli ve stratejik kurumlarından biri olan Emniyet Genel Müdürlüğü'nün yalnızca cinlikle yönetilemeyeceği anlaşılmalıdır."